

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

INTERVENCIÓN DO PRESIDENTE DA XUNTA NO DEBATE SOBRE O ESTADO DA AUTONOMÍA

Señora Presidenta;
Señoras e señores deputados;
Galegas e galegos

Desde a honra que supón para min ser presidente de Galicia, quixese no meu nome propio, no do Goberno, no do Grupo Popular e se mo permiten, en nome de todos os que formamos este Parlamento, que o primeiro pronunciamento desta sesión se dedique á lembranza das 79 persoas falecidas no accidente ferroviario do 24 de xullo en Santiago de Compostela.

Que tome a forma de mensaxe de alento ás súas familias, aos 147 feridos e, de maneira especial, aos que -case tres meses despois- continúan loitando por recuperar a súa saúde.

Comparezo hoxe nesta Cámara no primeiro Debate sobre o Estado da Autonomía da IX lexislatura. Un ano despois de que as galegas e os galegos decidisen a composición política que hoxe se reflicte nos escanos, e pouco máis de dez meses desde que tomei posesión como presidente e se formou o Goberno, é tempo, pois, de facer balance.

E resulta imposible botar a ollada atrás por estes meses, comparar o punto de partida coa actualidade, sen reparar no fonda que é a pegada do sinistro de Angrois na sociedade.

Ningún galego poderá esquecer nunca o que pasou. Temos a obriga de honrar as vítimas con memoria e con xustiza. Pero tamén por eles debemos, ademais, manter viva a lembranza do que entre todos fomos capaces de facer.

O accidente do Alvia foi –serao sempre- unha das maiores traxedias da nosa historia; pero a forma en que decidimos afrontala permanecerá como un exemplo do que somos.

Galicia recibiu, reconfortada, unha corrente de apoio chegada dos cinco continentes. Foron mensaxes de condolencia e solidariedade, mais tamén expresións admiradas pola reacción dos veciños, pola profesionalidade dos membros dos servizos públicos que reaccionaron con dilixencia ante o drama, pola lección de humanidade que deron todos os galegos.

O 24 de xullo de 2013 Galicia púxose a disposición de Galicia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

A este país danlle sentido a súa historia, a súa situación no mapa, a súa lingua propia e a súa cultura milenaria. Pero, sobre todo, a Galicia danlle sentido os galegos: un pobo que actúa como esa gran familia que, movida por un sentimento compartido de pertenza, sofre, loita e soña unida.

Só na última década atopamos mostras dabondo de tanto bo que hai no de “ser galegos”.

A inmensa marea de voluntarios ante o *Prestige*, os heroes do Orzán ou os brigadistas, que xogan a vida e mesmo ás veces a perden, loitando contra os lumes suman aos de Angrois á lista de heroes cotiáns deste país.

Todos eles lle ensinan ao mundo e a nós mesmos, que si algo define Galicia é a solidariedade. Que percorre a nosa xeografía un latexo que nos permite extraer un reverso positivo ata dos máis terribles sucesos.

Síntome orgulloso de ser galego e todos, galegas e galegos, temos razóns para nos sentir así. Nada hai de vaidade niso. Ao contrario. Porque é inherente a esa condición unha concepción colectiva da existencia, de colaboración, de cooperación; así como unha extraordinaria capacidade de esforzo, sacrificio e superación.

E por iso, podo dicir, con seguridade, que deixaremos atrás esta crise. Porque por riba das decisións máis acertadas que adoptamos ata agora ou que tomemos no futuro, hai unha razón aínda maior na que sustentar esta afirmación e esa son as galegas e os galegos.

Como sempre antes, nestes anos difíciles activouse a engrenaxe da solidariedade. Entre todos os galegos apoiámonos e atopamos o xeito de protexer os que máis o necesitan. Eles son hoxe as 260.733 persoas que non teñen emprego, sen dúbida, os que padecen con maior cruexa as consecuencias desta situación.

A súa esperanza, a de todos nós, é Galicia. Díxeno no momento en que tiveren a honra de tomar posesión por segunda vez como presidente da Xunta e hoxe reitéroo porque o acontecido no último ano non fixo senón reforzar ese convencemento.

Non cómpre pescudar moi lonxe a ruta que conduce á saída. O noso é un carácter aberto ao mundo, que se valeu da experiencia emigrante para acadar universalidade e que sabe absorber o mellor de cada parte. Pero ante a encrucillada que hoxe afrontamos, a mellor guía somos nós.

Galicia debe mirar cara a si mesma porque leva tempo trazando o seu modelo. E así pode verse hoxe, coma unha Autonomía disposta a saír da crise antes ou ao mesmo tempo que toda a nación española, pero, desde logo, non por detrás de ninguén.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Observar o modo de actuar de Galicia, das galegas e dos galegos ante calquera reto, é o mellor exercicio que podemos facer nun momento de dificultade coma este.

Se repasamos o que facemos, se analizamos o que somos capaces de facer, se detemos a vista no que logramos, entón seremos quen de superar a enorme barreira da desconfianza que trouxo consigo a crise e albiscar un novo horizonte de esperanza. Haino.

Eu miro a nosa xente e o noso país, e sinto confianza. Confío en Galicia e nos galegos.

- Conteí con eles para recuperar a solvencia e o rigor económico de Galicia na pasada lexislatura, e acadámolo.
- Conteí con eles para que Galicia se adiantara ao resto de España na loita contra a crise, e acadámolo.
- Conteí con eles para que Galicia puidera estar hoxe en mellor situación que a maioría das Comunidades Autónomas, e acadámolo

E agora sigo contando con Galicia e cos galegos. Sei que grazas a eles é tempo de crer nas nosas posibilidades, é tempo de mostrar as nosas capacidades de crear e, máis pronto que tarde, será tamén tempo de crecer.

Por iso, señorías, desde esa confianza o pasado ano presenteime ás eleccións propoñendo unha coalición cos galegos. Sabía, como sei, que saír da crise non é posible só coa vontade exclusiva do Goberno, por moi ampla que sexa a maioría do grupo parlamentario que o sustenta.

É precisa a converxencia da acción da Administración co compromiso da propia sociedade. En Galicia dáse.

Por moi atinadas que sexan, todas as medidas resultarían ineficaces de non contar con persoas sensibles á realidade e dispostas, unha vez máis, a arrimar o ombro a prol do ben común. En Galicia hainas. Hainas en todos os sectores sociais, en todos os lugares, e de todas as idades.

Os cidadáns pregúntanse con lóxica por que teñen que padecer un déficit que eles non xeraron; eles non foron os que gastaron o que non tiñan, eles non son responsables da situación que estamos a vivir. Por iso é aínda máis meritória a súa participación na procura de solucións.

Probablemente, a orixe de moitos dos problemas de hoxe é que non se contou coa sociedade. Pero se algo é seguro é que sen ela non será posible resolvelos.

Teño dito en varias ocasións que afrontar a crise esixía un cambio de mentalidades e comportamentos: unha transformación imprescindible para superala, mais tamén, necesaria para non repetir erros cando chegue o novo tempo de bonanza económica.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Porque as decisións do Goberno precisan das accións dos cidadáns. E eu podo dicir con firmeza que atopei sempre un pobo esixente; pero un pobo consciente, activo e responsable.

E así, hoxe Galicia pode facer gala de resultados que son froito da implicación da xente:

Porque só grazas ao compromiso dos profesionais da sanidade pública puidemos

- aumentar a actividade sanitaria en xornada ordinaria, con 22.500 intervencións máis sobre as que se fixeron en 2008
- mellorar o rendemento cirúrxico (que acada hoxe un 76%, nove puntos máis que en 2008),
- ou contar cunha prescrición farmacéutica máis racional que permitiu aforrar en diñeiro de todos 200 millóns de euros nos dous últimos anos.

Só grazas aos pacientes multiplicamos por catro o consumo de xenéricos (dun 10 % en 2009 a un case un 40% 2013).

Só grazas á entrega dos docentes no ensino público:

- logramos un éxito escolar por riba da media de España en case 2 puntos.
- Incrementamos os niveis de titulación en Secundaria (máis do 5% máis que no resto de España).
- Ou puidemos introducir unha lingua estranxeira nas aulas públicas de máis de 70.000 mozos.

Tamén grazas aos empregados públicos:

- Aforramos 25 millóns de euros ao rebaixar en case un 40 % o absentismo laboral .
- e puidemos abordar un proceso de modernización sen precedentes na Administración que permitiu:
 - Abrir un sistema único de rexistro, cuxa implantación rematará no 2013.
 - Ser a Autonomía cun maior nivel de implantación da factura electrónica, xa que un 44% do importe facturado á Xunta xa se recibe en formato electrónico.
 - Ou avanzar cara ao obxectivo de que en 2015 o 100% dos procedementos administrativos se poidan tramitar desde a sede electrónica (estamos nun 70%).

Do mesmo xeito que foi grazas ás mulleres e homes do sector primario que se esforzan de sol a sol, como logramos:

- que máis de 1.300 mozos e mozas galegos se incorporasen á actividade agraria entre 2009 e 2012.
- que nos últimos 4 anos se introducisen mellores técnicas en máis de 3.000 explotacións agrogandeiras.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- ou que, nese mesmo período, máis de 1.700 embarcacións pesqueiras mellorasen a súa dotación tecnolóxica ou de seguridade.

E grazas aos emprendedores do noso país, vimos como

- 15.000 novos proxectos de negocio botaban a andar en plena crise económica desde 2009.
- e máis de 1.100 empresas decidían nos últimos 4 anos exportar por primeira vez os , un incremento do 22% de empresas que exportan.

Son, señorías, avances innegables. Exemplos como os que lles acabo de citar, entre moitos outros, mostran un pobo seguro de que ignorar as circunstancias de hoxe, seguir igual, significaría arrebatarlle o rumbo e as perspectivas á Galicia do mañá. Un pobo que non foi responsable do problema pero que na coalición co seu Goberno se corresponsabiliza da solución.

E, por iso, negar por sistema a efectividade de todo o que Galicia fixo nos últimos anos para afrontar a crise non supón exclusivamente levarlle a contraria á Xunta: implica, sobre todo, negar inxustamente os méritos das galegas e dos galegos.

Desta cidadanía exemplar xorde a política de responsabilidade que tentamos practicar desde hai tempo, e que nos levou a ser pioneiros de moitas decisións que hoxe xa ninguén discute. Partiron de principios que estaban moi arraigados entre as mulleres e os homes do noso país.

Porque, se somos un país que comprendeu desde sempre que o aforro é sinónimo de responsabilidade, ese país merece uns gobernos que apliquen á xestión pública esa mesma receita da prudencia cidadá.

Iso foi o que fixemos. Son innumerables os eidos da Administración nos que buscamos a maneira de lograr menores custos e maior eficiencia, pero hai algo aínda máis importante que logramos ao facer ese exercicio.

Refírome á consolidación da idea de que modernizar a Xunta significa tamén a certeza de eficiencia e aforros para os vindeiros anos.

Con ese obxectivo, xa está neste Parlamento a Lei de Racionalización do Sector Público, que consolida plans periódicos de reestruturación, a obriga previa de fiscalización para crear novos entes, a limitación de consultarías, ou a contratación centralizada.

Ese é o camiño que nos marcan os galegos, e pódolles garantir que o seguiremos.

- Seguirémolo coa 3ª fase de redución da Administración paralela, na que xa se eliminaron 57 entes cun aforro acumulado de case 41 millóns de euros.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- Seguirémolo cun novo Decreto para a regulación do parque móbil e poder sumar así novos aforros aos case 6 millóns de euros que xa consolidamos na anterior lexislatura.
- Seguirémolo desenvolvendo a 2ª fase do Plan de redución de alugueiros, que xa permitiu reducir un 25 % esta partida e que pretendemos sumar outro 20 % de aforro no vindeiro ano 2014.
- Ou seguirémolo apostando pola contratación centralizada en todos os ámbitos posibles, como fixemos cos contratos de subministros de produtos sanitarios, de telefonía, de seguridade, de limpeza, de mantemento, de mensaxería...
 - e como xa lles adianto que faremos proximamente, completando o proceso de unificar por primeira vez nun só contrato o subministro de enerxía eléctrica da Xunta de Galicia cun aforro dun 13%, é dicir 12 millóns de euros nunha lexislatura.
 - e coa licitación dun novo concurso de telecomunicacións da Xunta, que incluírá os 1.500 centros que non estaban integrados na rede corporativa da Xunta e coa que lograremos polo menos 10 millóns de euros de aforro en 3 anos.

Señorías, somos un país no que a maioría dos cidadáns entende que un gasto desproporcionado nos abocaría á quebra.

Que saben, por tanto, que cumprir os criterios de déficit público non responde a un antollo, senón a un principio de lóxica, que se basea en axustar o que un gasta aos recursos dos que dispón en cada momento.

Iso é o que Galicia fixo ao longo da pasada lexislatura, controlar o déficit todos os anos ata pechar 2012 cunha cifra cinco décimas por debaixo da media nacional, e xa lles adianto que volveremos cumprir o déficit marcado no 1,2 % do PIB para este 2013 e no 1% para o vindeiro 2014.

Sen dúbida, controlar as contas públicas é unha das maiores contribucións que podemos facer á nosa Autonomía nestes anos nos que se cuestiona todo incluso o propio Estado autonómico. Non só porque, grazas a iso, podemos seguir sendo unha Comunidade que, ao non precisar dos fondos de rescate do Estado, conxura o risco de intervencións externas e mantén a independencia da súa facenda pública.

Tamén, porque ser unha autonomía solvente deriva en beneficios vitais para estimular o pulso da economía do país, e permite:

- colocar a débeda pública en tempo récord (única autonomía que o logrou facer no 1º trimestre do ano),
- ser capaces de pagar aos nosos provedores en prazos moi inferiores aos da maioría das autonomías
- atraer o interese de investidores estranxeiros

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- ou ser unha das poucas comunidades coa solvencia necesaria para poder financiar programas estatais, como o Plan de Desenvolvemento Rural Sustentable ou o Programa Feder-Innterconecta.

Son avances incuestionables pero cómpre facer máis.

Blindar por lei a Disciplina Orzamentaria, como fixemos de xeito pioneiro en España, evita que se poida repetir no futuro un colapso das contas públicas como o que sufrimos.

Anualmente, esta Cámara aproba un teito de gasto que marca a posterior elaboración dos orzamentos e xa ninguén cuestiona que en cada exercicio se examine con antelación de cantos recursos públicos podemos dispor. Pois ben, penso que fai falta ademais que se avalíe constantemente tamén como e para que se gastan.

Con ese obxectivo, anúnciolles que no vindeiro período de sesións remitiremos a este Parlamento unha Lei que blinde a Rendibilidade dos Fondos Públicos, é dicir, que esixa e garanta un resultado concreto para cada euro que invistamos.

O obxectivo é esquivar completamente a posibilidade de que os recursos se invistan por inercia ou por efecto arrastre dun ano para outro e que se faga sobre a base dunha constante análise de oportunidades:

- oportunidades que sexan cuantificables,
- e oportunidades que sexan innovadoras

Dese modo, señorías, aspiramos a corresponder, cunha xestión cada vez máis eficiente dos seus recursos, co compromiso e coa implicación das galegas e os galegos.

Eles son, e ninguén máis, os que marcan o rumbo da Xunta. Porque eles son, e ninguén máis, a garantía de que sairemos desta. Eles teñen a forza e a vontade precisas para superar as dificultades, e eles son, ademais, propietarios da maior mellor materia prima para facelo: Galicia.

Este país é en si mesmo un aval certo para apostar pola recuperación económica. Galicia posúe unha riqueza natural fecunda en produtos e dunha singular beleza paisaxística. Atesoura un valioso patrimonio artístico e cultural, alimentado de formas múltiples desde os nosos devanceiros ata os nosos días. E conta cunha posición privilexiada en sectores industriais de importancia estratéxica na economía global.

Trátase, é indubidable, de argumentos para avanzar. De feito, son as bondades propias de Galicia os instrumentos que nos permiten aproveitar o potencial das nosas capacidades:

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- As capacidades para atraer cada vez máis turistas a esta comunidade. Unha tendencia cuxa intensidade se puxo de manifesto neste verán de 2013, no que o crecemento do número de visitantes foi do 12,2% respecto ao ano anterior, o mellor incremento desde 2004, e representou o mellor balance turístico de toda España.
- As capacidades do sector das novas tecnoloxías, un sector que conta hoxe con máis de 2.200 empresas, un 30% máis que en 2009 e que subiu no ránking estatal ata ser a quinta comunidade en empresas do sector TIC.
- As capacidades para crear e contribuír á divulgación da arte e da cultura, grazas, por exemplo, a unha potente industria audiovisual que fai da animación galega un referente europeo que proxecta no mundo o talento do país. E grazas tamén á unha rica tradición literaria que, mentres celebramos os 150 dos *Cantares Gallegos* de Rosalía, acada o primeiro Premio Nacional para a Poesía galega, da man de Manuel Álvarez Torneiro.
- As capacidades do sector da automoción, que o pasado 2012 fabricaba 297.000 vehículos en Vigo e, para este 2013 agarda chegar a superar a barreira dos 400.000 (é dicir, un 35% máis).
- As capacidades do sector lácteo, que estaba marcado pola baixada constante do prezo do leite e que hoxe ten o nivel máis alto desde 2009, con 12 meses de subidas consecutivas.
- As capacidades do sector agrícola e forestal, como acredita o aumento sostido das facturacións ou das exportacións en produtos como:
 - a madeira, onde as exportacións subiron en valor case un 5% no 2012
 - o viño, no que as exportacións subiron nun 30% en cinco anos
 - a carne, onde a facturación de *Ternera Gallega* aumentou nun 20% nos últimos cinco anos.
 - e a produción ecolóxica, que aumentou case un 4% a súa facturación en 2012
- As capacidades do sector da pesca e do marisqueo que logrou a consolidación comercial de moitas especies. E que logrou tamén incrementar o valor das exportacións das conservas galegas máis dun 4% e o valor da súa produción máis dun 5 % durante o pasado ano 2012.

Permítanme que me deteña un momento para reiterar que a Xunta ve na pesca e no marisqueo un dos grandes puntos fortes da economía galega, que debe potenciar e debe protexer. E así o fai en todas as fronteiras, como fixo ata o final en relación co acordo con Mauritania, onde non renuncia a poder incorporar a nosa frota cefalopodeira, ou ofrecerlle a esta un caladoiro alternativo.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

E así o fai tamén, adoptando as medidas necesarias para garantir que todos os produtos do noso mar e das nosas rías adquiridos polas canles legais poidan consumirse sen problemas. Porque así evita que un fenómeno da natureza que é puntual, ameace o prestixio de riquezas emblemáticas das nosas rías, como son o mexillón, a ameixa e o berberecho.

Señorías, esta terra xera produtos que se distinguen e seducen ao mundo pola súa extraordinaria calidade. Somos conscientes de que aí reside unha das nosas maiores fortalezas e por iso, quero anunciarlles que o vindeiro ano poñeremos en marcha un Plan de Relanzamento da marca Galicia Calidade, para que sexa o selo que distinga os produtos e os servizos galegos como garantía dunha calidade sobranceiras.

É unha medida que busca, por unha banda, o efecto interno de incrementar a confianza e o consumo dos produtos galegos dentro da nosa terra. E con ese ánimo prestaremos especial atención aos produtos agroalimentarios e pesqueiros que poidan integrarse neste paraugas de calidade porque, deste xeito, daremos resposta á principal necesidade do sector primario, que é a comercialización.

Pero ademais, esta marca será un pasaporte que facilite a entrada dos produtos galegos en novos mercados externos.

Señorías, todo o conseguido ata o de agora e todo canto poidamos conseguir é, e será, mérito de Galicia e dos galegos. É e será o resultado dunha combinación axeitada dos recursos do país coa capacidade da xente. Por iso, o conxunto das políticas da Xunta está ao servizo dese equilibrio.

A acción deste Goberno oríentase en exclusiva a Galicia e aos galegos. É a nosa obriga diagnosticar os seus problemas, fixar as súas prioridades e apoialos na procura das solucións.

Hoxe a necesidade urxente e primordial é medrar e crear emprego: atopar o camiño que nos permita volver a recoñecernos como unha terra rica en oportunidades. A esa meta consagramos os nosos esforzos. Así se explica a nosa vontade de apoiar a todos aqueles que contribúen a diario a que a nosa economía recupere a vitalidade, e a que volva xerar riqueza e postos de traballo.

Cada emprendedor é unha persoa que se pon a disposición do futuro do seu país e, por iso, o país se ten que poñer tamén á súa disposición.

A Xunta fíxoo e faino en todos os niveis do tecido produtivo e con todas as fórmulas ao noso alcance.

- As axudas ás pemes ou aos grandes investimentos, aos autónomos ou aos clústers e cooperativas, non só non se teñen minorado senón que as temos reforzado.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- As liñas de apoio amplíanse para chegar a todos os eidos posibles, desde asesoramento para elaborar un plan de negocio ata a incorporación ás novas tecnoloxías ou ao financiamento.

Para todas as necesidades dunha empresa viable, a Xunta ten a porta aberta.

Ningún goberno pode conter por completo os efectos da maior crise que recordamos e son plenamente consciente de que moitas empresas se viron abocadas ao peche, e de que outras tiveron que reducir de forma importante os seus cadros de persoal.

Pero tamén quero deixar constancia do importante labor colectivo que fixemos e que seguiremos facendo para que empresas que teñan acreditada a solvencia, pero que se vexan resentidas pola caída do consumo ou pola dificultade de obter circulante, sobrevivan á crise.

Clesa, Maderas Iglesias, Cosmos, Vulcano, Barreras, Factoría Naval de Marín, Eduardo Vieira... son só algúns exemplos, señorías, de que empresarios e traballadores capaces, xunto cun goberno comprometido, fomos quen de blindar a continuidade de máis de 260 empresas grazas a 335 operacións de avais e préstamos que mobilizaron preto de 600 millóns de euros.

Esa seguirá a ser para nós unha vía prioritaria porque, a pesar de que a situación non é boa, a través dela logramos atenuala nos ámbitos estratéxicos da nosa economía que afrontaban unha tesitura financeira certamente complicada.

Refírome por exemplo ao sector da automoción, que obtivo nos últimos catro anos axudas por valor de 90 millóns de euros, que mobilizaron máis de 625 millóns de euros.

Refírome ao sector do transporte de mercadorías e de viaxeiros, que temos preservado para que quede exento da homologación do céntimo sanitario ao nivel do resto de España.

Refírome ao comercio, que recibiu unha inxección económica de 125 millóns de euros nos últimos anos, e que xa lles adianto vai contar cun novo plan de axudas para fomentar a remuda xeracional nos establecementos.

Ou refírome, en xeral, ás pequenas e medianas empresas, principais beneficiarias da liña de apoios para unha maior competitividade, que mobilizou, só o pasado ano, máis de 100 millóns de euros.

E non quero deixar de referirme ao naval, nin de transmitirles ata que punto vén ocupando este sector o primeiro plano das preocupacións da Xunta de Galicia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- Foi grazas a esa preocupación como pasamos dunha situación coa práctica totalidade dos estaleiros en quebra técnica, a esta na que contan cunha estabilidade financeira a través dunha inxección de 80 millóns de euros por parte da Administración autonómica.
- E foi así tamén como, logo de arrastrar durante máis de dous anos un bloqueo comercial polo problema do *tax-lease*, acadamos unha solución e xa está en vigor, un sistema fiscal que permite levar a cabo de novo unha política comercial estable.

Debo admitir que me gustaría que a inquedaanza que leva ao Goberno galego a buscar continuamente novos espazos de viabilidade para o naval tivese unha equivalencia en intensidade no organismo encargado de dotar de carga de traballo e de futuro os estaleiros da ría de Ferrol, e que non é outro que Navantia. E por iso espero que cristalicen as súas expectativas en Catar ou Australia, ou tamén na petroleira española.

E tamén quero transmitirilles que manteño intacta a confianza en que, pese a unha indesexada demora nos prazos, Petroleiras mexicanas *Pemex* cumpra cos contratos asinados e aborde desde novembro a construción en Ferrol e en Vigo dos dous floteis comprometidos. Porque, debo dicirillo, non teño ningún motivo para dubidar dunha compañía seria como o é esta petroleira, nin moito menos do valor da palabra do anterior e do actual presidentes dos Estados Unidos de México.

Señorías, é innegable o esforzo e son innegables os seus resultados. Podemos darnos por satisfeitos? Desde logo que non. Pero si debemos atopar neles un estímulo, máis aínda cando sabemos que son cada vez máis as galegas e os galegos movidos por un impulso emprendedor e que, con eles, o número de novos negocios supera este ano os do ano anterior.

A Xunta actúa para que esa tendencia se consolide no futuro. A expresión máis clara desa estratexia é a Lei do Emprendemento e da Economía Competitiva de Galicia, unha norma que concibimos para dar máis facilidades e máis financiamento a calquera persoa que decidise converter unha idea nun proxecto.

Ese dobre meta guiounos na orixe e na tramitación desta lei e vai seguir guiándonos ata a súa aprobación definitiva neste Parlamento.

Porque sabemos da importancia de reducir a burocracia e as trabas a calquera emprendedor, tomamos a decisión pioneira en España de eliminar a necesidade das licenzas municipais para abrir un negocio e xa lles avanzo que seguiremos:

- Coa apertura, o vindeiro mes de novembro, da xa anunciada Unidade Galicia Emprende, co compromiso de que avalíe a viabilidade dos proxectos nun mes.
- Pero tamén incluíndo no proceso de emendas novidades importantes como a posibilidade de apertura automática, é dicir, que unha persoa que queira poñer en

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

marcha unha empresa poderá facelo de xeito inmediato e non terá que agardar nin sequera 15 días para iniciar a actividade desde que presente a comunicación previa.

- Ou creando as Entidades Certificadoras de Conformidade Municipal, para que o emprendedor delegue nelas a tramitación e a responsabilidade de todo o papelame posterior.

Con todo, somos conscientes de que non abonda con eliminar obstáculos administrativos e de que fai falta acompañar os emprendedores na súa outra gran necesidade, o financiamento.

Así:

- ademais de seguir apostando pola Estratexia de Venda de Solo Industrial, que como saben pretende simplificar o acceso ás parcelas e abaratalas unha media dun 20%, que pode chegar ao 50 % de desconto en determinados casos.
- e ademais de aprobar antes de que remate o ano o Plan Sectorial de Áreas Empresariais para planificar máis de 52 millóns de metros cadrados de solo industrial en 121 posibles emprazamentos ao longo da xeografía galega.
- confírmolles que o vindeiro ano 2014, a Lei do Emprendemento poñerá arredor de 50 millóns de euros entre recursos públicos e privados a disposición de todos os que inicien un proxecto económico,
- que se beneficiarán ademais dunha batería de 4 bonificacións fiscais: no IRPF, no Imposto do Patrimonio, no Imposto de Sucesións e Doazóns e no Imposto de Actos Xurídicos Documentados –con carácter retroactivo desde o 1 de xaneiro deste ano–

Este apoio decidido que damos aos emprendedores galegos gustaríanos que fora tamén complementado por unha entidade financeira de referencia en Galicia.

Como saben, logo do proceso de bancarización levado a cabo por parte do Goberno central anterior, a Xunta de Galicia non ten competencias sobre Novagalicia Banco; pero si ten opinión.

A entidade corraxiu os erros de xestión dos últimos anos e espera o interese de varios investidores. Saudamos que este banco poida ser o primeiro nacionalizado en España que empece a devolver diñeiro público.

E ao respecto dos diferentes proxectos que ten o FROB para elixir o futuro de Novagalicia; a Xunta estará con aquel que máis compromiso mostre con Galicia para actuar desde Galicia e para Galicia: para os emprendedores, as familias e o país, tanto desde unha perspectiva económica, como cultural e social.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Señorías, queremos redobrar o apoio ao tecido produtivo e aos emprendedores, porque na súa man está, en gran medida, achegarnos a esa luz que comeza a avistarse ao final deste túnel económico.

Nese senso, o apoio directo á xeración de emprego ten sido un pilar fundamental das nosas políticas que convén reforzar.

- Fomos pioneiros na pasada lexislatura ao crear por primeira vez unha axuda para a contratación indefinida do primeiro traballador por parte dun autónomo;
- E volvémoslo a ser neste ano como unha das primeiras comunidades que financian a contratación indefinida do segundo e do terceiro traballador por parte dun autónomo.
- Facilitamos a inserción laboral dos colectivos que máis o precisan, con medidas novidasas como o incremento da porcentaxe reservada para as persoas con discapacidade, os contratos de formación dual para os mozos ou a posibilidade de combinar a percepción da RISGA cun emprego.

260.733 galegas e galegos son a principal razón para que intensifiquemos a política de emprego, e quero anunciarlles dúas medidas nesa dirección:

- A primeira, a aprobación no vindeiro ano dunha Lei de Economía Social, toda vez que as cooperativas demostran ser unha fórmula eficaz para o emprego.
- E, en segundo lugar, a creación dunha carteira de servizos de emprego, que será a base dunha fonda transformación do funcionamento das oficinas de emprego co obxectivo de incrementar a intermediación real entre os traballadores e as empresas, é dicir, que xestionen novas oportunidades de ocupación e non se limiten a xestionar o paro.

Estas e outras medidas teñen a súa razón de ser nun obxectivo de todos, e polo tanto no que todos deberíamos traballar xuntos. Nesta lexislatura comezar a reducir o drama das persoas que sofren o desemprego deixou de ser un propósito inalcanzable para converterse nunha previsión razoable.

Porque, aínda que mantemos a previsión de que será en 2015 cando a economía galega comece a crear emprego neto, tamén sabemos que

- 2013 será a primeira vez desde que comezou a crise na que un exercicio se pechará con menos parados que cando comezou ese ano.
- E que 2014 será o primeiro ano da crise que contará cuns orzamentos que inclúan a previsión de que a taxa de paro se reduza e que o PIB volva crecer.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Pero este Goberno traballa coa vista posta alén do presente e do futuro inmediato. Non busca unha recuperación económica feble ou que implique hipotecar para sempre as nosas fortalezas como país.

Galicia quere e precisa emprego, crecemento e riqueza para hoxe e para mañá.

Conseguilo só é posible sometendo a acción política a un profundo traballo de estudo e planificación. Eu podo garantirles que todo o que veño de exporlles responde a ese principio. E coa mesma rotundidade asegúrolles que a planificación segue a ser a nosa folla de ruta en todos os ámbitos da xestión. Porque Galicia non só debe medrar, debe pensar como quere facelo.

O modelo de crecemento sostido e sustentable que buscamos require, entre outras cousas, acadar un equilibrio óptimo entre as nosas necesidades e as nosas potencialidades.

A auga é o mellor exemplo do que lles digo. Durante anos reclamouse sen demasiado éxito unha verdadeira planificación hidráulica, que superase as carencias de saneamento e abastecemento e, sobre todo, as constantes advertencias da Unión Europea. O certo é que hoxe Galicia ten un Plan en marcha para logralo, que xa permitiu mobilizar 461 millóns euros en máis de 370 actuacións nos últimos cinco anos, e que xa lles anuncio que se ampliará con:

- importantes avances nos próximos anos para pechar por fin o compromiso de sanear as nosas rías: completando o sistema de saneamento da ría de Ferrol entre 2014 e 2015; coa entrada en funcionamento da depuradora provisional de Vigo a principios de 2014, ou iniciando o proxecto de dragado da Ría do Burgo.
- Con actuacións de abastecemento coas que pretendemos dar cobertura aos núcleos de máis de 50 habitantes
- E coa posta en marcha de estacións depuradoras con capacidade para satisfacer as necesidades de 278.000 galegos, entre elas a futura EDAR de Santiago (a principios de 2014 estará emitida a declaración de impacto ambiental da nova situación), ou a de Ourense (estará en obras antes de que remate este ano).

Pero planificación é tamén a ferramenta coa que acadar unha Galicia que sexa próspera e que sexa, ao mesmo tempo, respectuosa co patrimonio ambiental que fai dela un territorio único.

Este país ten na minería unha oportunidade. A riqueza xeolóxica desta terra é abondo para facer dese sector, no que xa traballan ao redor de 7.000 persoas, un elemento tractor do crecemento. E por iso creo que Galicia sería profundamente inxusta consigo mesma se caese no rexeitamento sistemático de toda proposta de actividade extractiva.

Señorías, quero deixar claro que a Xunta vai estar con todos os que queiran investir en Galicia, con todos os que queiran facer crecer Galicia e con todos os que queiran xerar

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

emprego en Galicia. Pero tamén que non vai amparar a quen o queira facer sen o suficiente compromiso ambiental, ou sen o suficiente compromiso económico ou técnico ou sen o suficiente compromiso co país.

Por ese motivo o Goberno galego ten decidido non autorizar o proxecto da mina de Corcoesto ao entender que non acredita actualmente o cumprimento de todos os requisitos técnicos, económicos e ambientais establecidos na lexislación vixente.

E, ademais, avánzolle a creación dun Canon no sector mineiro destinado a blindar o liderado ambiental de Galicia tamén neste eido, tal e como fixemos tamén por primeira vez, no sector eólico cunha taxa que nos permitiu recadar case 100 millóns euros.

Existen neste país exemplos dabondo de que o aproveitamento económico dos recursos naturais, cando se aborda de xeito responsable, é perfectamente compatible coa preservación do contorno, como converter a mina das Pontes no maior lago artificial da Península Ibérica. Por iso a Xunta será estrita nas súas exixencias pero non caerá nunca nun ofuscamento negativo que suporía pecharlle portas a oportunidades para as galegas e os galegos.

Galicia ten tamén unha oportunidade nas enerxías renovables. Propóñolle que falemos delas para o noso futuro porque non só implica unha posibilidade real de crecemento económico senón tamén unha aposta por amosar unha Galicia comprometida co seu patrimonio natural.

Desde esa dobre perspectiva, quero anunciarlles que a Xunta vai reforzar o desenvolvemento das enerxías renovables, e que os orzamentos do vindeiro ano 2014 incluírán unha rebaixa no Imposto de Transmisións Patrimoniais para todos os proxectos que se leven a cabo neste ámbito, mediante unha bonificación do 92 % sobre a cota (desde o 4% ata o 0,3 %).

Este incentivo fiscal será aplicable a todas as enerxías renovables que se desenvolvan en Galicia, pero xa lles avanzo que a estratexia neste eido fará unha aposta reforzada por dúas delas: o eólico e a biomasa.

Señorías, en paralelo á rebaixa fiscal que lles veño de anunciar, hai tempo que vimos traballando man a man co sector eólico no deseño das melloras que permitan facer fronte á situación actual, condicionada polo contexto económico e sobre todo pola reforma eléctrica coa que o Goberno central debe facer fronte a un déficit tarifario de preto de 30.000 millóns de débedas .

Pois ben, no canto de atopar na nova conxuntura unha escusa para a inacción, confírmolle que presentaremos ante o sector eólico unha batería de medidas encamiñadas a garantir o mantemento do noso liderado histórico neste eido.

- No ámbito normativo, actualizando o Plan Sectorial Eólico de Galicia, para dotar de blindaxe xurídica definitiva a calquera desenvolvemento futuro.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- Apostando pola modernización dos parques actuais. Así,
 - o Duplicaremos a bonificación fiscal existente no canon eólico a aqueles promotores que aposten pola innovación e a redución do impacto ambiental.
 - o E a este respecto modificaremos o noso Decreto de repotenciación dos actuais parques para axilizar ao máximo a tramitación administrativa destes investimentos.
- En terceiro lugar, mantendo activa a fronte de defensa das enerxías renovables galegas. Con ese fin,
 - o acabamos de abrir a Comisión Bilateral co goberno para solicitarlle a modificación da reforma porque entendemos que é prexudicial para o desenvolvemento dos intereses galegos.
- Ademais, nos comprometemos a axilizar os trámites administrativos e dos prazos de execución dos parques eólicos.
 - o De cara a incrementar as esixencias aos promotores para conseguir o acurtamento nos prazos de investimento.
 - o Co obxectivo de poder ver nesta lexislatura parte dos investimentos eólicos en funcionamento, a pesar da reestructuración bancaria e do déficit tarifario.
- E, neste sentido, mantemos as facilidades para que aquel promotor eólico que non queira desenvolver os seus megawatios ou parte deles, os devolva. Tendo en conta que
 - o ata agora, ningún promotor eólico renunciou voluntariamente aos seus megawatios.
 - o e boa parte deles segue cumprindo cos seus compromisos de investimento e emprego nos Plans Industriais asociados aos megawatios gañados.

No que respecta á biomasa, debo dicir que as nosas características naturais sinálannos un destino como potencia neste eido. Temos que aproveitalo e quero dicirlles que a Xunta está decidida a facelo.

Comunícolles que o vindeiro ano 2014 desenvolveremos por primeira vez un Plan de Acción Integral da Biomasa en Galicia, co obxectivo de dotar de absoluta preferencia a esta actividade económica.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Así, ademais de bonificar fiscalmente a produción da biomasa como lles anunciei para o conxunto das enerxías renovables, incentivaremos o consumo práctico deste combustible.

Deste xeito, os proxectos de innovación relacionados co desenvolvemento da biomasa térmica serán prioritarios no reparto de subvencións , e así o Fondo I2C de capital risco optimizará estas liñas de negocio.

A primeira acción de choque será a aprobación dunha liña intensiva de 10 millóns de euros para a implantación de equipos de biomasa térmica. Esta axuda estará destinada a diferentes eidos produtivos vinculados ao medio rural así como a todos os concellos galegos. O obxectivo é alto: que en 2014 se poñan en marcha máis de 1.000 instalacións de caldeiras de biomasa, e que cada ano se valoricen 18.000 toneladas de biomasa galega.

Somos sabedores da necesidade de predicar co exemplo e por iso a Xunta de Galicia seguirá cun proceso, xa iniciado, de maior consumo de biomasa nos seus edificios administrativos e hospitalarios.

Crear unha industria da biomasa en Galicia que sexa referencia en España é un obxectivo en si mesmo que non podemos desprezar nun momento en que se precisan novas oportunidades de crecemento.

Significa reducir a dependencia exclusiva dos derivados do petróleo e fomentar o aproveitamento dun dos nosos principais recursos autóctonos.

Porque a biomasa é un combustible galego, barato e limpo.

E porque comezar a industrialización do monte galego é unha medida necesaria para diminuír o risco de incendios nos montes da Comunidade.

Porque se hai un eido ao que o crecemento dos vindeiros anos non pode ser alleo é a necesaria planificación forestal.

Señorías, definir un novo modelo forestal non é sinxelo nin inmediato. É un proceso que debeu comezar hai décadas, pero o certo é que ata hai ben pouco, ter unha política de montes a longo prazo, que implicase a todas as partes en xogo, era impensable. No último lustro demos pasos de gran relevancia, o máis importante aprobar a primeira Lei de Montes da historia de Galicia. Pero fai falta moito máis.

Fai falta máis porque, con 2 millóns de hectáreas de superficie forestal, das que 1.400.000 son arboradas, Galicia ten condicións dabondo para ser unha das máis importantes potencias forestais de Europa. Temos unha oportunidade e o noso deber é aproveitala.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Para iso cómpre mellorar, en primeiro termo, a actual estrutura atomizada da propiedade. Con 650.000 propietarios forestais diferentes e cunha superficie media por parcela de entre 2 e 3 hectáreas, é imprescindible, en consecuencia, seguir impulsando medidas que fomenten explotacións máis rendibles.

E tamén é preciso seguir combatendo o estado de abandono de moitas parcelas forestais, que ademais de desaproveitar unha fonte de riqueza supoñen un maior risco en caso de incendio.

- Neste sentido, quero comunicarlles que o proxecto de Lei de Mellora da Estrutura Territorial Agraria recollerá a posibilidade de incluír de oficio no Banco de Terras aqueles terreos de concentración parcelaria que estean manifestamente abandonados. Sempre con comunicación previa ao propietario e outorgándolle un prazo razoable para a súa posta en explotación e sen perder nunca a propiedade.

Son medidas necesarias que se moven nese escenario do aproveitamento económico no que Galicia ten por diante moita marxe para a ambición.

Isto terá tamén efectos na política de prevención dos lumes. Pero que ninguén se engane, iso non abonda para frear as lapas.

Porque Galicia non arde. A Galicia quéimana. E por iso, temos que continuar redobrando os esforzos para perseguir os incendiarios.

Penso que, neste sentido, son importantes avances o proxecto de reforma de lei orgánica do Código Penal para o endurecemento das penas e a decisión da Xunta de persoarse de forma automática en todas as causas.

Pero ademais, xa lles adianto que antes do próximo verán aprobaremos a reforma legal que dotará a Policía Autonómica da potestade suficiente para multar no acto a un incendiario e que se inicie, sen máis trámites, un proceso sancionador contra el.

Señorías, pídolles explicitamente claridade neste punto. Coido que sería un acerto de todos que non lles quedase ningunha dúbida aos incendiarios que, ante os lumes, os adversarios son eles. Contra a súa actividade criminal, os cidadáns esperan de nós, condena e colaboración.

Señorías, compartín con vostedes a forma dunha acción de Goberno que ten como único fondo esta terra e a súa xente. Son medidas de apoio a Galicia, aos galegos e aos seus proxectos; e son tamén, medidas orientadas a apuntalar os sectores estratéxicos da economía e a proxectar aqueles que o poden ser.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Pero son tamén medidas que para acadar un éxito pleno precisan desenvolverse nun país vertebrado e aberto, tan ben conectado por dentro como relacionado por fóra.

Por iso, de forma acompañada co impulso do tecido produtivo, traballamos no despregamento dunha rede de infraestruturas de transporte e de comunicacións que funcione como estrutura que dá soporte ao crecemento. De igual xeito que orientamos Galicia cara ao mundo e ao futuro cunha aposta inequívoca pola innovación e a internacionalización.

Galicia esperou longamente unha follada de ruta capaz de mellorar a súa mobilidade e de achegala a un auténtico equilibrio territorial. Hoxe témola.

- Logramos que o 75% dos galegos estea a menos de 15 minutos dunha vía de alta capacidade e estamos no camiño de completar a porcentaxe.
 - Entre este ano e o que vén, teremos posto en servizo máis de 60 quilómetros de alta capacidade,
 - e avanzamos en infraestruturas tan agardadas como a Autovía do Morrazo (cuxo proxecto construtivo se adxudicará antes de que remate o ano), a Variante de Noia que entrará en servizo o próximo verán e o tramo Tomiño-A Guarda da estrada que unirá este último concello con Tui.

Do mesmo xeito, conseguimos poñer en marcha o Transporte Metropolitano nas áreas de Lugo, A Coruña, Santiago e Ferrol. E aspiramos acadar o mesmo en Ourense, Pontevedra e Vigo para continuar nunha liña de aumento de usuarios do transporte público que xa chegou ao 17%.

Señorías, moito se ten tamén falado e escrito sobre a necesidade de que a alta velocidade chegue a Galicia. Non hai tanto tempo parecía unha posibilidade remota, pero este país non se rendeu e hoxe o compromiso cun AVE galego é firme e conta co que verdadeiramente conta: un reflexo nos orzamentos do Estado.

- Así o demostra o feito de que o vindeiro ano seremos a 2ª comunidade con maior peso no ministerio máis investidor, o de Fomento, e a terceira no cómputo xeral nos presupostos do Goberno central.
- E así o demostra o feito de que, pese a supoñer un 6% da poboación de España, recibamos máis do dobre en investimentos (13,1%).

Hai a quen isto lle parece inxusto. Aos mesmos que desfrutan desde hai anos de varias liñas de AVE, e que obvian que na actualidade, das 6 cidades peor comunicadas por tren con Madrid, 5 son galegas (*por esta orde, Ferrol, Pontevedra, Lugo, Almería, Vigo e A Coruña*).

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Grazas a un compromiso que se traduce en investimentos, os galegos podemos ter hoxe un calendario certo para completar o mapa de infraestruturas pendentes, de xeito que:

- Neste 2013 estará en servizo todo o percorrido galego da Autovía do Cantábrico
- En 2014 estará rematado todo o Eixo Atlántico de Alta Velocidade
- En 2015, o grao de execución do AVE permitirá que os tempos de conexión ferroviaria coa meseta sexan mellores que os que se poidan acadar por estrada
- E que, en 2018, rematarán definitivamente as obras da liña Meseta-Galicia de alta velocidade

Sabemos que unha sociedade que busca a ser equilibrada e unha economía que quere ser competitiva necesita estar conectada máis alá das infraestruturas de transporte. Iso motivou o noso esforzo por dar resposta a miles de galegos que precisaban acceso ás novas tecnoloxías en igualdade de condicións coas zonas máis desenvolvidas de Galicia.

- Adiantamos o obxectivo de banda larga, de xeito que a finais de este ano o 97% da poboación terá acceso a ela por vía terrestre.

Ser un país aberto ao futuro pasa necesariamente por reforzar a nosa aposta pola innovación. Realizamos ata o de agora un esforzo importante sen precedentes, tanto no eido normativo (Lei de Innovación e Axencia de Innovación) como, sobre todo, incrementando os recursos. Só en 2013 destinamos á I+D+i un investimento de máis de 150 millóns de euros, e con el impulsamos proxectos de relevancia e impacto. Pero, ademais:

- Somos unha das poucas comunidades con dúas convocatorias do Programa Innterconecta,
- impulsamos por primeira vez unha liña de axudas para a innovación nas empresas,
- destinamos unha partida específica para os centros tecnolóxicos e outra para os centros de investigación de alto nivel das universidades galegas.
- E xa lles anuncio que en 2014 poñeremos en marcha un programa para a retención e captación de científicos de alto nivel. Trátase de ofrecer un contrato estable na comunidade autónoma a aqueles investigadores que teñan sido recoñecidos a nivel europeo ou captado financiamento internacional e aos que debemos garantir igualdade de condicións en Galicia que as que reciben fóra.

Estamos obrigados a manter e reforzar a innovación como un dos eixos prioritarios para os vindeiros anos, por varios motivos. Entre eles, que a innovación será un dos requisitos de acceso aos fondos do próximo presuposto da Unión Europea 2014-2020.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

É certo que, respecto aos presupostos comunitarios, logramos o máis importante, sen dúbida unha das mellores noticias económicas de toda a lexislatura para Galicia, blindar o 80% dos recursos (case 2.800 millóns de euros) cos que viñamos contando ata agora a pesar de deixar de ser obxectivo converxencia; pero ademais debemos garantir que o uso deses recursos sexa coherente coa estratexia da Unión no que resta da década, a coñecida Europa 20/20.

Nese sentido, anúnciolles que antes do vindeiro mes de novembro, aprobaremos no Consello da Xunta a Estratexia de Especialización Intelixente RIS 3 e que asentará precisamente na innovación cinco eidos prioritarios nos que Galicia quere investir os fondos europeos para o período 2014-2020:

- no eido da sanidade;
- na agricultura e na pesca, con especial énfase na acuicultura e na biotecnoloxía;
- no campo do medio ambiente, no turismo e na enerxía;
- na tecnoloxía, especialmente orientada a mellorar a eficiencia da administración, a seguir abaratando os custos de funcionamento
- e no eido da innovación orientada ás empresas.

Unha Galicia próspera debe ser por forza unha Galicia aberta ao mundo e o camiño ten que ser a internacionalización da economía.

Nese sentido, temos definido con quen facer ese proceso, e as políticas de internacionalización da Xunta van da man dos emprendedores, das cámaras de comercio e dos galegos no exterior. Saben que no recente encontro que tiveron a ocasión de manter cos ex presidentes da Xunta decidimos que se puidesen incorporar tamén a súa experiencia ao servizo deste cometido.

Temos decidido tamén con qué abordar ese proceso: cada vez con máis recursos. Hoxe, destinamos un 254% máis de presuposto ás políticas de internacionalización; e o certo é que este esforzo –xunto coa disposición dos emprendedores–, ten permitido que a balanza comercial galega sexa unha das máis positivas de España.

Pois ben, señorías, con este punto de partida, cómpre que detallemos como queremos intensificar a política de internacionalización nos próximos anos. Penso que nese sentido, hai que traballar en dous ámbitos.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- 1) En primeiro lugar, incrementando os esforzos na captación de investimentos estranxeiros cara Galicia.
- 2) En segundo lugar, traballamos coa aspiración de converter Galicia na Plataforma Loxística do sur de Europa. O futuro portuario da nosa comunidade ábrenos unha oportunidade que non podemos desaproveitar. Comprobar a envergadura do Porto Exterior de Punta Langosteira, as posibilidades da Terminal de Contedores de Ferrol, a capacidade do Porto de Vigo xunto con Vilagarcía e Marín, malia todas as dificultades, perfila Galicia como un enclave estratéxico e base de operacións para aquelas empresas que queiran introducirse en Europa.

Señorías, se continuamos fomentando a internacionalización da economía galega é porque sabemos que esa semente dá froitos, Hoxe constatamos que os mercados externos dan saída a unha produción estancada pola caída do consumo interno de España e proporcionan ás empresas galegas a fórmula para seguir sendo rendibles e conservar o emprego.

Cada vez en maior medida. Durante o primeiro semestre deste 2013 as exportacións galegas medraron un 15,7%, unha porcentaxe que só superou Madrid e que contrasta co 7% da media española, é dicir, exportamos o dobre que o resto de España.

O saldo positivo da nosa balanza comercial é un sinal de que avanzamos na dirección axeitada. Hai outros, porque o certo é que a práctica totalidade dos indicadores mantéñense en mellor situación que a media de España e nos permiten pensar, desde un moderado e responsable optimismo, que ocupamos os primeiros postos na liña de saída da crise.

Galicia ten menos déficit, menos paro, menos recesión e menos débeda que o conxunto de España:

- Galicia ten unha taxa de paro inferior á media de España e é a cuarta autonomía na que máis baixou o paro rexistrado no que vai de ano
- Galicia ten menos recesión, fomos a segunda comunidade con menos recesión en 2012, cun -0.9% sobre o -1,6% da media nacional.
- Galicia ten menos débeda que o conxunto das comunidades, exactamente un 38% menos que a media. E é a terceira comunidade na que menos medrou a débeda durante a crise.
- E Galicia ten tamén máis produción industrial, sendo a 3ª autonomía cun maior incremento no que vai de ano.
- Galicia rexistra un incremento da confianza dos consumidores, cun aumento de preto do 7% no segundo trimestre de 2013
- E Galicia constata tamén un aumento da confianza empresarial que chegou cun incremento do 7,6 nese mesmo período.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Nada máis lonxe do meu ánimo que transmitir un irresponsable triunfalismo. Teño ben presentes exemplos do prexudicial que pode resultar facelo en falso. Pero coincidirán comigo en que estes datos permiten afirmar que nos achegamos a un escenario de transición cara a unha nova etapa de crecemento económico.

Sei ben que isto soará insuficiente para as familias que aínda o están a pasar mal. Por elas debemos ser respectuosos nas manifestacións e cautelosos nas previsións. As esperanzas son fundadas e estamos na vía que conduce a transformalas en realidade. Pero unha cousa é que se recupere a economía e outra que se recuperen España e Galicia e isto non o lograremos ata que atallemos o problema do paro.

É certo que o camiño que temos andado nos últimos anos foi difícil, e que aínda non chegamos á meta. Pero tamén é certo que estamos na dirección axeitada.

Esa ruta está construída de esforzos. Pero son esforzos que pagaron a pena porque comezan a mostrar resultados. Non foi sinxelo ser os primeiros en tomar esa senda, pero tamén por saber adiantarse, Galicia está hoxe en mellor situación.

Mellor non só porque se despexou o risco de rescate de España e, segundo coinciden todos os prognósticos, pódese prever o inicio da recuperación nesta lexislatura.

Mellor tamén, señorías, porque logramos consolidar comportamentos que nos valeron para sobrelevar mellor a crise, que servirán para alcanzar antes a recuperación económica e que aplacarán os riscos de futuras conxunturas negativas:

Refírome a que hoxe ninguén discute que se pode funcionar con gobernos menos custosos. A que todos aceptan que controlar o déficit é fundamental porque non facelo limita o autogoberno e sen autogoberno non hai autonomía.

Ou refírome tamén a que normalizamos unha maior transparencia, como demostramos ao obrigar por lei a que estes e os futuros membros do Goberno publiquen o seu patrimonio ao chegar a ao marcharse da Xunta. E xa lles digo que seguiremos por ese camiño traendo a este Parlamento a Lei de Publicidade Institucional.

Señoría, o esforzo das galegas e os galegos pagou a pena porque logramos por fin estabilizar as nosas contas e o próximo ano teremos un nivel de gasto moi similar ao de 2013.

E mereceu a pena porque ese camiño é o que nos permite contar cuns servizos públicos que amplían a súa cobertura a pesar das dificultades económicas.

E, de feito, poucas ou ningunha Comunidade autónoma presenta no seu conxunto unha política social máis completa que Galicia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

En plena crise, a nosa política social chega a máis cidadáns que en época de bonanza, e hoxe:

- Máis rapaces aprenden idiomas e teñen ordenadores no ensino público
- Máis rapaces teñen acceso a unha praza pública de comedor escolar
- Máis maiores poden acceder a prazas públicas de centros de día e residencia (un 44% máis de prazas)
- Máis dependentes son atendidos, o triplo que en 2009
- Ou máis cidadáns teñen preto hospitais públicos renovados ou en construción e que agardan menos a ser atendidos, cunha redución media para os pacientes con patoloxías máis graves que pasou de 37 a 16 días.

Señorías, porque sabemos que paga a pena temos folgos para continuar avanzando por ese treito longo que aínda nos separa da meta.

- Fixemos o máis importante, sentamos as bases dunha economía responsable e rigorosa.
- Réstanos ser capaces de construír sobre ela o crecemento, e iso requirirá novos esforzos. Pero eu lles aseguro a todos os galegos que volverá pagar a pena.

Dígollo porque, pese a padecer unha caída de ingresos similar á do resto de España, en Galicia logramos conter a presión fiscal que se desatou en moitas outras partes do Estado. Puidemos, con carácter xeral, evitar a suba dos impostos e, cando nos vimos obrigados a facelo, demoramos ao máximo a súa entrada en vigor.

Isto foi posible, en gran medida polo bo traballo levado a cabo na loita contra a fraude fiscal, que desde 2011 permitiu recadar 230 millóns de euros máis e que o vindeiro ano continuará cunha segunda fase para ampliar esa cifra noutros 50 millóns de euros máis.

E non soamente iso, senón que fomos quen de aplicar rebaixas selectivas de impostos por valor de 116 millóns de euros que beneficiaron a 167.000 contribuíntes. Ese é o camiño que seguimos ata agora e queremos seguir nos próximos anos.

Nesta liña, quero anunciarlles que os orzamentos que aprobaremos esta mesma semana van incluír unha rebaixa do tramo autonómico do IRPF para todos os que teñan unha base liquidable ata 17.700 euros, de xeito que o tipo dese gravame pasará do 12 ao 11,5%. Beneficiará a 7 de cada 10 galegos e, deste xeito, Galicia será a comunidade, xunto con Estremadura, co IRPF máis baixo para as persoas con menor renda.

Señorías, desde que os galegos nos confiaron a responsabilidade de dirixir Galicia orientamos o noso foco, todos os nosos esforzos a tres tarefas: Analizar, actuar e xestionar a política económica e social dun país que estaba economicamente enfermo.

Fixémolo con rigor, poñendo en marcha medidas que nos permitisen recuperar o rumbo na deriva. Estámolo endereitando grazas ao esforzo de todos, ao esforzo de cada galego. A un esforzo que nos permite afrontar un presente un pouco máis optimista, e

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

un futuro ao que ollamos coa esperanza de devolverlle a cada galego, o resultado do que o seu esforzo merece.

Teño a certeza de que Galicia sairá. Teño a seguridade de que creceremos. Pero creo que non debemos facelo de calquera xeito, debemos medrar importándonos o mañá.

As medidas que puxemos en marcha ata o de agora nos permiten afirmar que nos diriximos a un modelo de crecemento solidario. Cara aí camiñamos: con planificación, con estratexia, medindo cada paso.

O noso crecemento será solidario porque será o resultado do esforzo de moitos para que ningún galego se vexa privado daquilo que é esencial para a súa vida. Porque iso é solidariedade, a adhesión sólida, consciente e precisa a unha causa, á da protección de outros. Os galegos sabémolo ben e é por iso que hoxe podo afirmar que sairemos desta situación do modo axeitado.

Os galegos sabemos que se todos os que podemos achegamos algo, acadaremos a suma necesaria para axudar aos que non poden. Porque:

-cando cambiamos a xestión dos comedores públicos conseguimos que, pese a crise, o 70% dos galegos que teñen rendas baixas non paguen nada ou paguen como máximo un euro

-cando mudamos o modelo de axudas a adquisición dos libros de texto conseguimos que, pese a crise, 7 de cada 10 familias teñan axudas para mercar os libros de texto.

-cando homologamos o gravame de hidrocarburos ao do resto das autonomías (deixando á marxe o transporte público, a agricultura, a pesca e a calefacción das familias) garantimos que, pese a caída de ingresos, todos poderemos seguir desfrutando dunha sanidade pública completa e perdurable.

Porque se a solidariedade é algo innato ao ser humano eu diría que e esa realidade é maior no noso caso. E é o momento de ser solidarios coa vontade posta en lograr un mellor porvir. É momento de saber que ese crecemento solidario permitirá que ningún galego quede á marxe da cobertura sanitaria, da garantía social, dunha educación digna, dun compromiso cos máis novos, cos nosos maiores... Un crecemento solidario no que todos acheguemos algo, a favor dos que menos teñen, a favor do noso propio futuro e a favor dos que nos han de suceder.

E dese xeito hoxe:

- Incrementamos en máis dun 50% o orzamento para os perceptores da RISGA,
- Aumentamos un 13% as partidas destinadas ás entidades de iniciativa social
- E apoiamos aos afectados polos desafuzamentos. Somos a primeira comunidade autónoma en poñer en marcha un protocolo de colaboración cos xuíces para tentar evitar estes procesos, primeiro; e , en todo caso para ofrecerlle o asesoramento aos afectados e vivenda cando a execución hipotecaria se consuma.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- E mantemos unha atención sanitaria pública completa para os inmigrantes en situación irregular que viven en Galicia.

Esforzos para atender as persoas que máis nos precisan: a primeira comunidade en poñer en marcha un protocolo de colaboración cos xuíces para para tentar evitar estes procesos, primeiro; e, en todo caso, para ofrecerlles aos asesoramento

- Os cidadáns con discapacidade: para elas temos en marcha un Plan de Discapacidade executado a un 90 % e en elaboración unha nova Lei de Accesibilidade que facilite a súa autonomía en todos os eidos posibles.
- Aqueles que precisan dunha praza pública de residencias, centros de día e de alzhéimer. Incrementámolas nun 40% con respecto á última lexislatura de bonanza.
- Os dependentes, proporcionándolles unha mellor e máis completa carteira de servizos, cunha oferta flexible, de acordo coas necesidades de cada usuario, e que poderá combinar segundo as súas características.
- Ou as vítimas de violencia de xénero, porque 2 mulleres mortas este ano son razón dabondo para seguir combatendo esta lacra. Neste eido, anúnciolles que en xaneiro do vindeiro ano poñeremos en marcha o Centro de Recuperación Integral para Mulleres vítimas de violencia de xénero, que converterá Galicia na segunda comunidade cun centro destas características.

Seguiremos apoiando a aqueles que teñen máis dificultades no acceso a unha vivenda

- Non só mantendo na medida das nosas posibilidades os distintos programas de axudas para alugar unha vivenda.
- Senón tamén co compromiso de volver a rebaixar o vindeiro ano a orde de prezos de referencia, que xa conseguiu diminuír o imposto do IBI e o imposto de Transmisións Patrimoniais cunha baixada media dun 20% nos concellos máis dinámicos (que son o 80 % da poboación galega).

Señorías, debemos ser conscientes de que os resultados da nosa xestión de hoxe herdarana os que xestionen o país mañá, pero, sobre todo, a herdarán cada galega e cada galego, os seus fillos e os seus netos. E eses mesmos resultados serán os que garantan a sustentabilidade dos servizos públicos.

Os orzamentos do vindeiro ano destinarán aos servizos públicos practicamente 8 de cada dez euros, o 80 por cento do total dos recursos, máis que nunca na historia da Autonomía. É verdade que supón unha gran cantidade dos recursos presupostarios dos que dispoñemos e que, loxicamente, iso condiciona a marxe de manobra para dinamizar a economía.

Pero é preciso porque, de nada serviría ir máis rápido no camiño cara o crecemento se polo camiño nos deixamos o que entre todos nos demos, ou se renunciemos a legalo nas mellores condicións aos que nos han de suceder.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Isto é unha Sanidade Pública, en plena crise:

- Con menos esperas, e xa está neste Parlamento a Lei de Espera Máxima.
- Con novos programas, como o da atención especial á obesidade infantil.
- Con máis prevención, e nese sentido imos a desenvolver unha Estratexia de Atención Integral á Cronicidade.

Pero é tamén unha Sanidade Pública garantida para o futuro.

- En primeiro lugar, sustentable economicamente. E, ao tempo:
- Cunha tecnoloxía máis moderna, e xa temos en licitación o proceso de renovación de toda a tecnoloxía dos hospitais públicos do Sergas, en plena crise, cun investimento de 88 millóns de euros nos vindeiros anos.
- E continuando con todas as infraestruturas en marcha, que se unirán ao novo Hospital Público de Lugo posto en marcha, e equipado completamente na pasada lexislatura, e que contará, antes de que remate o ano, co servizo cardiolóxico de hemodinámica.

Así:

- Ampliación do hospital Público de A Coruña: rematarase este ano.
- Ampliación do Hospital Público de Ourense: rematarase o proceso de adxudicación este ano.
- Ampliación do Hospital Público do Salnés: antes de que remate o ano estará entregado o proxecto.
- Ampliación do Hospital da Mariña: no vindeiro mes estará adxudicada a redacción do Plan Director.
- Novo Hospital Público de Pontevedra: iniciando o plan de viabilidade.
- E novo Hospital Público metropolitano de Vigo, que está xa a plena execución con 3 quendas de traballo.

Porque Señorías, sería moi doado gastar o que non se ten durante catro anos de lexislatura e despreocuparse de que no futuro se poida ou non se poida continuar cun sistema de benestar público. Pero non basta saír ao paso; hai que garantir tamén un mañá e nas mellores condicións. Isto é tamén crecemento solidario.

Por iso manteño intacto o compromiso que teño cos galegos de mellorar, a pesar da crise económica, os servizos públicos en Galicia.

Fíxeno ao impulsar unha Lei que blindase os tempos de espera máxima na Sanidade Pública e hoxe propóñolles dar un paso máis.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Anúnciolles que traerei a este Parlamento unha Lei de control de calidade dos Servizos Públicos para que, por primeira vez, os galegos poidan contar cun seguro que fixe dereitos no ámbito do benestar de forma clara e obxectiva.

Ser solidarios coas xeracións que nos han de suceder significa tamén multiplicar as súas oportunidades de futuro e apostar, a pesar das dificultades, por unha mellor e máis accesible Educación Pública.

- E hoxe as universidades galegas teñen as taxas máis baixas de España e teñan garantías das bolsas este curso.
- A Formación Profesional conta cun 38% máis de prazas que en 2009.
- E na Educación Primaria e Secundaria, pese á crise, non renunciámos a incrementar
 - o acceso ás tecnoloxías: preto de 49.000 estudantes beneficiados cun ordenador.
 - A aprendizaxe de idiomas, (máis de 72.000 alumnos no presente curso reciben as clases en tres linguas).
 - Ou a rede de transporte escolar público e gratuíto máis grande de España.
- E, señorías, na Educación Infantil para nenos de 0 a 3 anos.
 - Non só tentamos facilitar a conciliación da vida familiar e laboral, como estamos facendo poñendo a disposición dos empregados públicos a posibilidade de flexibilidade horaria e o teletraballo aprobada na Mesa xeral
 - Senón tamén incrementamos en case 3.000 as prazas públicas de escolas infantís, máis dun 50% máis das creadas no goberno anterior
- Saben que este é precisamente un dos obxectivos do Plan Demográfico que temos impulsado, e imos a reforzalo.
 - E, nese sentido, quero anunciarlles que aprobaremos unha nova rebaixa nos prezos en escolas infantís públicas, eximindo do pago a partir do segundo fillo para familias con rendas menores a 30.000 euros.
 - Un compromiso que se une a outras medidas xa anunciadas como a de elevar ata os 360 euros o incentivo fiscal para familias con fillos menores de tres anos e que se contemplará xa nos orzamentos que presentaremos o venres para empezar a aplicarse no vindeiro ano.

Así mesmo, señorías, tamén buscamos mellorar o servizo público que presta a Xustiza.

- Con mellores infraestruturas, a través do Plan de Infraestruturas Xudiciais, que xa temos avanzado nun 52%.
- Ou tamén reforzando alí onde haxa máis carga de traballo, como fixemos reforzando o xulgado encargado da instrución do accidente de Angrois, ou reforzando os

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

xulgados da Coruña e de Vigo para poder atender as necesidades dos afectados polas preferentes e subordinadas.

- - Puxemos todos os nosos mecanismos á súa disposición pola vía da arbitrase para que 2 de cada 3 recuperasen o 100% dos seus aforros e poñerémolos agora tamén para que 4 de cada 5 os recuperen tamén a través da vía xudicial.

Como saben, a palabra crise significa “cambio” e coido que os cambios que estamos facendo son lóxicos, solidarios e honestos. E creo tamén que para ser solidarios e honestos coas xeracións vindeiras ese cambio debe levar implícitos os cauces que canalicen a nosa evolución futura.

Este Goberno desbotou a idea de querer crecer de xeito descontrolado, e foi que capaz de abordar por primeira vez na historia unha cuestión urxente como a de ordenar racionalmente a nosa terra. É dicir, fomos quen de dotarnos en poucos anos dos tres instrumentos necesarios para superar unha materia pendente desde había décadas.

Afortunadamente, hoxe podemos dicir que Galicia está a pasar páxina da indefinición urbanística:

- Porque desde hai máis de dous anos están en vigor as Directrices de Ordenación do Territorio,
- Porque está en vigor tamén o Plan do Litoral,
- E porque hai menos dunha semana presentamos un anteproxecto de Lei do Solo. Nos próximos días remitirémolo aos grupos parlamentarios para que todos fagan as súas achegas e poidamos aprobar unha normativa con vocación de permanencia e con vocación de consenso que permita dous obxectivos básicos.

(1) Rematar esta lexislatura cumprindo co obxectivo de que os concellos poidan ter un instrumento de planeamento urbanístico, simplificando e axilizando trámites.

(2) Frear a dispersión e potenciar o solo rústico como factor de desenvolvemento, sempre vinculado a proxectos para revitalizar o sector agroalimentario ou ao desenvolvemento rural e sempre con criterios que garantan a protección ambiental.

Señorías, é tempo de cooperación.

A crise evidenciou a cooperación como a mellor fórmula para poder prestar os servizos públicos máis básicos e consolidados. Foron ducias os concellos galegos que se viron contra as cordas para asumir sequera os custos do seu funcionamento.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

E dese xeito se puxo en cuestión un mapa municipal con 315 gobernos camiñando en paralelo e sen buscar vías de confluencia. A cooperación revelouose como imprescindible entre as Administracións galegas. Pode adoptar formas diversas pero abrazala é xa algo irrenunciábel.

Xa se comezou en moitos ámbitos e ao máximo nivel, permitindo a histórica fusión voluntaria dos concellos de Oza e Cesuras. A primeira en máis de corenta anos e haberá máis.

Hoxe tamén é normal o que parecía impensábel, que todas as ordes de axuda primen os proxectos de cooperación de municipios.

Estámolo facendo e nas vindeiras semanas imos a asinar o convenio para iniciar o desenvolvemento do Pacto Local da Auga

E eu creo que se pode facer e quero que se faga no futuro en ámbitos pendentes, como no referido aos aeroportos. Teñen á súa disposición central de compras proposta pola Xunta, na que estamos dispostos a investir 4 millóns de euros para atraer viaxeiros a través da promoción de Galicia como destino.

As cidades e tamén os Concellos poden contar con nós en todo o que signifique colaborar e traballar conxunta e coordinadamente neste e en todos os eidos; pero o que non imos é a contribuír a unha competencia que en Galicia non ten gañador ningún nin a curto, ni a medio, nin a longo prazo e só ten derrotados, que son as galegas e os galegos.

É certo que en maio do 2015 hai eleccións municipais; pero os responsables políticos non nos debemos ás urnas. Debémonos aos cidadáns.

Cooperación, esforzo, solidariedade, visión de futuro e responsabilidade, son os principios reitores do plan de Goberno que veño de exporlles. E son tamén os principios que deben guiar o noso proceder como representantes públicos.

Só así lle daremos sentido ao que poñemos en marcha. Os cambios que impulsamos son profundos e reclaman todos os principios aos que fixen referencia; pero tamén quixese sinalar que é precisa a honestidade e a exemplaridade da clase política. A cidadanía merece representantes que actúen pensando só na cidadanía. E nós debemos saber que non pode haber excepcións nin morais nin persoais para quen transgreda as normas do servizo público e as leis que obrigan a toda a sociedade.

Só sendo honestos poderemos vencer a distancia que hoxe separa aos políticos da xente, só así poderemos recuperar a súa necesaria confianza. Esa será tamén unha boa herdanza.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Os galegos reclaman e merecen unha política na que poidan verse reflexados. E o rancor tampouco é galego. O rancor permanente leva a algúns a comprender e a mesmo xustificar actos terroristas completamente alleos á nosa natureza.

Lamento profundamente que haxa quen se sinta máis preto dos que practican a violencia que de presidentes ou gobernos democráticos. Satisfaime, non obstante, que esas condutas teñan escaso eco entre a nosa xente. Pido reflexión e mesura. Non pretendo un acordo co Goberno, senón un acordo coa Galicia real.

Eu fago desde esta tribuna un chamamento para tomar exemplo do país. Ás veces penso que a eses que se deixan levar pola agresividade non lles gusta o país, e quixerían cambiálo por outro en permanente confrontación civil. A min gústame Galicia tal como é e os galegos tal como son.

E sei que esa galegitude serea non é exclusiva de ningunha ideoloxía, partido ou pensamento, senón común a todos eles. Señorías, discutamos como galegos, discrepemos como galegos e acordemos, se é posible, como galegos.

Porque Galicia é o seu propio modelo. Se os nosos devanceiros loitaron pola autonomía, se os pais do autogoberno teimaron para que esta nacera libre de minoracións e agravios, se temos este Parlamento, non foi para traer aquí polémicas innecesarias ou reproducir querelas que son lonxanas e non concordan coa nosa maneira de ser.

Hai moitos anos, cando a nosa terra aínda soñaba con ser autogobernada, lanzouse aquel berro que dicía: “coma en Irlanda, coma en Irlanda”. Hoxe, situados en pleno século XXI, podemos afirmar con orgullo: “coma en Galicia, coma en Galicia”.

Sirva isto para situar o noso país no debate territorial que algúns están plantexando. O primeiro equívoco que cómpre disipar está baseado na idea de que ese debate atinxe soamente a unha comunidade, ou mellor dito, a certas forzas políticas dunha comunidade singular. De acordo con ese principio, o diálogo tería que establecerse só entre dous interlocutores: o Goberno central e o Executivo desa comunidade, quedando as demais nunha posición de espectadoras.

Non podemos estar de acordo con ese plantexamento porque o concepto de Estado non se limita ao Goberno central, senón que comprende o conxunto da España das autonomías. En consecuencia, as modificacións que se poidan introducir na estrutura estatal tamén nos competen, e poden e deben ser debatidas entre nós. De aí que eu traia este asunto a un debate sobre a nosa Comunidade.

Na concepción xenuína do noso autogoberno, a idea autonómica vai tamén unida intimamente á de solidariedade entre territorios. Non hai autogoberno sen solidariedade, e non é posible unha solidariedade carente de autogoberno. Non entendemos nunca nin

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

entendemos agora esa solidariedade como esmola, senón como unha xustiza que se aplica despois de séculos de esquecemento e agravios. A solidariedade danos o que nos corresponde, e o que queda consagrado nunha Constitución que define a España como unidade plural e diversa.

Por iso, cuestionala, limitala ou condicionala, atenta contra a letra e o espírito da Carta Magna, e contra os propios alicerces da Galicia autonómica. Pido que ningunha forza política faga seguidismo cos que se afanan por destruír este aspecto esencial do pacto constitucional. Nin defenden a Constitución, nin tampouco os intereses do noso país.

A gran pregunta que cómpre facerse é: ¿qué modelo de Estado lle interesa a Galicia? ¿Un modelo insolidario, revestido con fórmulas independentistas, ou un esquema que preserve a cohesión territorial que tanto ten beneficiado á nosa terra dende o comezo da democracia? Coido que a opción maioritaria entre os galegos non é favorable a aventuras senón partidaria de realidades. Reformemos sen destruír. Melloramos sen cuestionalo todo. Avancemos mirando cara ao futuro e aprendendo as leccións do pasado.

Sería desenfocar o debate consideralo como o intento dalgúns de loitar contra o centralismo, ou en prol dunha liberdade afogada por un Estado opresor. Nin hai centralismo nin opresión algunha, como non sexan entendidos como meras coartadas. O que está enriba da mesa é a solidariedade, e Galicia non vai estar ausente da discusión que se quere abrir. Non o estará polo que ao Goberno respecta, e non debería estalo no que atinxe a todas as forzas políticas representadas nesta Cámara.

Penso que a solidariedade e a cohesión territorial poden unirnos. Calquera que sexa o proxecto político que se persiga, nel debe ter unha posición central a defensa dunha España solidaria capaz de seguir corrixindo os seus desequilibrios. Insisto o modelo é Galicia. É a Galicia cara onde hai que ollar á hora de tomar postura nun debate que nós non abrimos, pero que implica o noso presente e o noso futuro.

Un debate que só debe buscar a forma de deixarnos máis unidos. Galicia unida a España e Galicia unida con Galicia.

Sabemos que unha Galicia unida é capaz de moito máis por si mesma e por todos os que a compoñen. Por iso, señorías, propóñolles que traslademos a esta cámara ese espírito cooperativo para abordar os desafíos que aínda este país ten por diante.

Señoras e señores da oposición; un ano despois de iniciar esta lexislatura, gustaríanos que desen mostras de como se dialoga. Reitero que o Goberno está disposto a dialogar.

Porque para abordar cambios de moita maior complexidade que falar do tamaño do Parlamento ou do nivel de salarios dos deputados, obtiven a receptividade e a disposición dos sectores máis diversos, de distintos colectivos e organizacións.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

- Chegamos a acordos con empresarios e sindicatos nas mesas do Diálogo Social.
- Acadamos un Pacto Tecnolóxico coas principais multinacionais do sector TIC.
- Asinamos un convenio cos Colexios de Farmacia para axilizar o cobro da factura farmacéutica
- Cada ano pactamos cos centros sanitarios públicos obxectivos comúns de eficiencia e mellora dos servizos sanitarios.
- Fomos quen de sentar na mesma mesa a produtores, a industria e a distribución no ámbito do sector lácteo, para lograr unha mellora dos prezos e seguir avanzando no fortalecemento do sector.
- Chegamos a acordos co Poder Xudicial, para poder axilizar os mecanismos de apoio ás familias afectadas por desafiuzamentos e tamén para poder levar a cabo eficazmente e con medios suficientes un xuízo complexo como o do Prestige
- Mesmo as tres Universidades colaboraron para o establecemento dun marco de financiamento estable ata 2015 e teñen o compromiso de crear un Consorcio Interuniversitario Galego neste mesmo ano.

Se todos eles se esforzan en debater, en propoñer, en pactar solucións, acaso podemos teimar nós en converter todo, sen excepción, nun conflito.

O facer galego baséase maioritariamente no diálogo, no mesmo diálogo que utilizaron os nosos pais, os nosos avós e os nosos antepasados para construír a Galicia que temos. Os galegos falan e cooperan porque cren en si mesmos e pensan que, entre todos, podemos ser capaces de avanzar.

Porque debemos seguir mantendo a solvencia da Comunidade.

Debemos seguir blindando os servizos públicos e mellorar a pesar das dificultades:

- Debemos seguir preservando a sustentabilidade da sanidade pública como piar do noso Estado de Benestar
- E debemos seguir apostando por reducir unha factura farmacéutica que acapara 1.000 dos 8.000 millóns que terá a Xunta en todo o 2013, o triplo do que gastamos en universidades.

Debemos completar a ordenación do territorio

Debemos adecuar as condicións deste Parlamento, dentro das posibilidades que establece o Estatuto, á realidade da rúa.

Ou debemos aprobar unha nova Lei do Consello Consultivo para que os seus membros sexan elixidos polo Parlamento e non polo presidente. Tamén temos por diante o novo proceso da CRTVG, o Valedor do Pobo ou proxectos como a Lei do Pantéon de Galegos Ilustres.

Pero señorías, a diferenza doutros debates, non lles vou plantexar unha serie de posibilidades de pactos concretos que logo teñen unha escasa repercusión posterior.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

O que hoxe lles traslado como única proposta para chegar a acordos é Galicia.

Poño todo a súa disposición. Todo. Todo os que expuxen ao longo desta intervención ou o que non.

Escollan aquilo no que se sintan máis cómodos. Aquilo no que crean que poden ser máis útiles. Pero o que si lles pido é que colaboren en algo. Que cooperen. Que xuntos poidamos servir ás galegas e aos galegos. Xuntos.

Somos parte esencial do mundo occidental, e con el compartimos singraduras. Malia todas as crises e dificultades, o noso contorno é aquel onde máis medrou a liberdade e o benestar.

Non hai outro lugar onde os desexos de paz, solidariedade e respecto aos dereitos humanos, se vexan máis satisfeitos.

Non hai outro no que identidades como a nosa teñan mais posibilidades de desenvolvemento.

Hai tempo, a subsistencia de Galicia dependía en exclusiva da súa capacidade de aguante. Hoxe formamos parte de estruturas estatais e supranacionais que garanten poder seguir sendo o que somos.

Compartimos, en suma, o destino doutros pobos. A crise non é algo peculiar senón común, e as receitas contra ela son compartidas. Como pode ver calquera observador do que sucede ao noso redor, o tratamento é basicamente semellante en todos os estados, sendo a gran diferenza a premura coa que se iniciou.

Tiveron máis problemas os máis remisos á hora de adoptar as medidas precisas, pero nelas coinciden, con pequenos matices, as ideoloxías democráticas que inspiran os partidos gobernantes na Unión Europea e en Occidente.

Galicia, polo tanto, fixo o que había que facer, o que outros fixeron, e o que nos leva a confluír de novo cos pobos máis adiantados do mundo. Era preciso corrixir o rumbo sen esquecer o destino, emendar os alicerces do benestar para protexelo, facer sacrificios coa finalidade de evitar o colapso de todo un sistema de vida.

A tarefa é ardua e aínda non está culminada. Pero aquelas esperanzas xa non só se asentán na fe, senón tamén en datos que anuncian unha etapa diferente. En Europa, en España e en Galicia. Os esforzos están sendo efectivos. As medidas están producindo resultados. Como aquel doente que está en plena recuperación, o noso país aínda non pode recibir a alta definitiva, pero xa pode empezar a entrever a curación.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Os galegos propiciamos nos anos de Autonomía un triplo milagre: económico, político e social. Convertímonos nun país cunha base produtiva forte e unhas infraestruturas modernas. Erguemos xuntos unha arquitectura institucional democrática na que teñen cabida todos. E nos transformamos nunha sociedade dinámica, creativa e ilusionada. Agora asistimos a un cuarto milagre porque eses tres fundamentos puxéronse a proba coa crise, e están resistindo cun vigor admirable.

O gran artífice deste prodixio non é o Goberno en ningún caso senón a cidadanía. Se algún mérito ten este Executivo, non é o de protagonizar senón o de interpretar. Soubo escoitar o que pobo quería e traducilo en accións. Sente a demanda de esperanza, e traballa para que a haxa. Sente o desexo de preservar o cerne do sistema de benestar, e así o fai. Sente a demanda de que Galicia non emprenda aventuras que non conducen a ningures. E, por suposto, cre, convencido, na recuperación económica.

Hai poucos días tiven a honra de participar nunha xuntanza con todos os que me antecederon nas responsabilidades de presidir este país, salvo o presidente Fraga. Creo que para moitos galegos foi reconfortante a imaxe de unidade dos que resumen en si mesmos a historia inmediata de Galicia. Foi reconfortante porque os mandatarios non fixemos máis que revestir de oficial o que nas rúas, nos centros de traballo, nos lugares de estudio, nos fogares, é unha realidade cotiá.

A mensaxe era clara: o diálogo é posible, o entendemento non supón renuncia ás propias conviccións, senón un esforzo por facer que conflúan no substancial.

A mellor mostra de todo isto, témola recente, insisto, na traxedia de Angrois. Desde entón, Galicia ten un día sinalado de forma indeleble para celebrar a solidariedade.

No medio da dor manifestouse un país enteiro, capaz de mobilizar os seus recursos, pero sobre todo capaz de mobilizar os seus sentimentos. Aqueles veciños fomos todos. As súas mans foron as de todos. As súas bágoas choraron por todos. Pero a gran reflexión que compre facerse ao abeiro daquela heroicidade colectiva, é que unha mostra tal de enerxía colectiva só é posible nun pobo afeito a utilizala decotío.

Esa mesma entrega que os galegos exhiben nunha circunstancia tan atroz, é a que se plasma todos os días no traballo, no estudio, nas relacións sociais, nas tarefas solidarias. Actuamos así porque somos así. E o sermos así nos proporciona un valor adicional para superar estes momentos de dificultades.

Existiu un “espírito de Angrois” porque antes xa existía un espírito galego, unha maneira galega de afrontar situacións decisivas. Non consiste en resignarse nin en discutir entre nós, senón en remover os atrancos cóbado con cóbado.

É posible trasladar ese espírito a este Parlamento? Confío en que si. É posible traer aquí ese sentimento de concordia? Ogallá que si.